

УДК 821.111.0:811.111'38

СИСТЕМНІСТЬ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ В ХУДОЖНЬОМУ ПРОСТОРИ БРИТАНСЬКИХ ТВОРІВ НА ВІЙСЬКОВУ ТЕМАТИКУ

Шайнер І.І.,

асистент кафедри іноземних мов для гуманітарних факультетів

Львівський національний університет імені Івана Франка

У статті узагальнене поняття системності лексико-семантичного поля та здійснене моделювання центрального в сучасних британських творах на військову тематику ЛСП «Війна»/«War»; на прикладах із творів продемонстровані основні види кореляції слова та контексту в лексико-семантичному просторі художнього тексту.

Ключові слова: лексико-семантичне поле, система, ядро, периферійна зона, архісемний ідентифікатор, контекст.

В статтю обобщено понятие системности лексико-семантического поля и осуществлено моделирование центрального в современных британских произведениях на военную тематику ЛСП «Война»/«War»; на примерах из произведений продемонстрированы основные виды корреляции слова и контекста в лексико-семантическом пространстве художественного текста.

Ключевые слова: лексико-семантическое поле, система, ядро, периферийная зона, архисемный идентификатор, контекст.

Shainer I.I. THE SYSTEM OF THE LEXICAL SEMANTIC FIELD IN A LITERARY SPACE OF BRITISH LITERARY TEXTS ON MILITARY THEMES

The article provides a generalization of the notion of the lexical semantic field system, demonstrates a modelling process of the central in modern British literary texts on military themes LSF «War»; the examples from the texts illustrate the main types of the word–context correlation in a lexical semantic space of a literary text.

Key words: lexical semantic field, system, core, peripheral zone, arch-seme identifier, context.

Постановка проблеми. Нині є різні визначення семантичного поля, проте більшість дослідників розглядає поле як структурне утворення на основі семантичної спільності [2; 3; 6; 9; 11; 13; 17; 18]. Тож у нашому дослідженні ми тлумачимо поле як складну систему, в якій всі лексичні одиниці та структури чітко організовані та гармонійно взаємодіють між собою, витончено доповнюючи одна одну та формуючи разом цілісну смислову єдність у канві лексико-семантичного простору художнього твору (далі – ХТ).

Актуальність статті полягає в потребі глибших досліджень сучасного художнього прозового тексту за допомогою використання лексико-семантичного поля як методу вивчення лексики ХТ. Оскільки тема війни є надзвичайно популярною в наш час, то важливим є дослідження військової тематики (далі – ВТ), яка актуалізується у творах на різних рівнях, за допомогою виділення окремих ЛСП. Виділення домінантних лексико-семантичних полів і мікрополів, а також визначення їх структурної організації у творі дає змогу виявити макро- та мікротеми, закладені автором на глибинному рівні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Насамперед відзначимо важливість розрізнення понять «система» та «структура».

Ми погоджуємося з О. Мельничуком, який визначає систему як «сукупність взаємопов'язаних і взаємозумовлених елементів, які формують більш складну єдність, що розглядається з боку елементів – його частин», а під структурою розуміємо «склад і внутрішню організацію єдиного цілого, що розглядається з боку його цілісності» [12, с. 27]. Поняття «система» та «структура» є ключовими термінами в дослідженнях сучасних лінгвістичних студій.

Системний підхід до дослідження мовних явищ реалізується на всіх рівнях, зокрема й на лексико-семантичному. Лексико-семантична система є найскладнішою за своєю організацією та структурою, вона включає в себе велику кількість елементів, пов'язаних найрізноманітнішими відношеннями (парадигматичними, синтагматичними, інтегративними та ін.). На відміну від інших систем, лексика тісно пов'язана з екстралінгвістичними чинниками, адже вона безпосередньо відображає зміни в навколишній дійсності. Лексико-семантичному простору властиві три осі розгортання: семантична, тематична й асоціативна. Отже, лексичні одиниці функціонують у художньому просторі тексту як організовані структури в межах лексичних об'єднань (лексико-семантичних, лексико-тематичних

і лексико-асоціативних полів), забезпечуючи системність поля та цілісність ХТ загалом.

Структурну єдність будь-якого семантичного поля забезпечує семема [16, с. 79]. Семантичне поле – це комплексна ієрархічна організація лексичних структур, у якій виділяють центр (ядро) і периферію. Ядро поля формують найуживаніші слова, ЛСВ із найповнішим вираженням їх сутності. До периферії належать одиниці, що більш віддалені від імені поля (стилістичні синоніми, образні переосмислення) і можуть входити також і до складу інших семантичних полів [11, с. 123].

Лексико-семантичне поле є найбільшим за об'ємом угрупованням у лексико-семантичному просторі ХТ, особливістю якого є спільна смислова основа. ЛСП має ієрархічну будову й складається з менших мікрополів, які за змістом становлять тісні семантичні єдності. У цілому в сучасному мовознавстві є два погляди на явище ЛСП:

1) ЛСП є лише певною сукупністю лексичних одиниць: це сукупність мовних (головним чином лексичних) одиниць, що об'єднані спільністю змісту (іноді навіть спільністю формальних показників) і відображають поняттєву, предметну й функціональну подібність позначуваних явищ [8, с. 211; 10, с. 380]; це відносно автономна сукупність лексем, об'єднаних спільною гіперсемою [4, с. 220];

ОЛСП розглядають не лише як групу лексик, але і як фрагмент дійсності, що репрезентований у мові цією групою лексики: це таке угруповання лексем, яке створює тематичну групу, що стосується певної виділеної людською свідомістю частини фізичної чи психофізичної дійсності [15, с. 194]; це частинка («шматок») дійсності, яка виділяється в людському досвіді та теоретично має в мові відповідність у вигляді більш-менш автономної лексичної мікросистеми (семантичне поле радості, семантичне поле часу); сукупність слів і виразів, які є складовими частинами тематичного ряду, слова та вирази мови, які в сукупності покривають певну сферу значень (слова, які в мові належать до одного із семантичних полів) [1, с. 334; 14, с. 376]. Ми дотримуємося двоєдиного погляду на поняття ЛСП, розглядаючи його не лише як угруповання лексичних одиниць, але й як фрагмент дійсності, відображений у мові.

Постановка завдання. Мета статті – визначити системні особливості лексико-семантичного поля в структурі художнього твору, змоделювати структуру ЛСП “War”

на прикладі сучасних британських творів на військову тематику, а також визначити роль контексту в актуалізації значення мовних одиниць у лексико-семантичному просторі ХТ.

Виклад основного матеріалу дослідження. У лексико-семантичному просторі ХТ із вкрапленнями ВТ на різних рівнях досить виразно простежується окреслення лексико-семантичного поля «Війна»/“War”. Антропологічне спрямування сучасних романів зумовлює особливий акцент на людині, її внутрішньому стані та переживаннях. У центрі твору постає особистість, яка певним чином (більшою або меншою мірою) пов'язана з війною.

Архісемним ідентифікатором ЛСП є семема “war”, що виявляється безпосередньо в лексичному значенні слів-конституентів цього ЛСП (наприклад, *trenches = a system of excavations used for the protection of troops, esp. those (the Trenches) used at the front line in World War I*) або шляхом дефініційних ланцюгів (наприклад, *injury = a wound or damage to part of your body caused by an accident or attack; attack = the act of using weapons against an enemy in a war*). **Ядро** ЛСП «Війна»/“War” становить іменник “war”. **Ядерна зона** – це синоніми до слова *war*, а також усі похідні лексеми. Oxford Paperback Thesaurus подає такі синоніми до слова “war”: *conflict, warfare, combat, fighting, (military) action, bloodshed, struggle; battle, skirmish, fight, clash, engagement, encounter; offensive, attack, campaign; hostilities; jihad, crusade* [31, с. 944]. **Периферійну зону** окреслюють слова, схожі за семантикою, які виконують конотативну функцію (*patriot, perfect warrior, loose*), описові словосполучення (*destructive war, pure anger, pure fear*) і слова, у значеннях яких архісема поля є периферійною (*bravery, panic*). Загалом це лексичні одиниці, що відображають військові дії чи структури, почуття та поведінку, пов'язані з війною, руйнівні наслідки війни (наприклад, *patriot = someone who loves their country and is willing to defend it; defend = to do something in order to protect someone or something from being attacked; attack = the act of using weapons against an enemy in a war*). Отже, ЛСП «Війна»/“War” складається з трьох периферійних мікрополів: 1) **мікрополе «війна як збройні дії»**, конституенти якого є засобами позначення військових дій і збройних сил, представлені дієсловами й іменниками, що в структурі значення поряд із номінативною семою містять сему процесуальності чи предметності; 2) **мікрополе «війна крізь призму сприйняття людини»**, елементи якого виражають

поняття війни через емоційне сприйняття та поведінку героїв; представлене різними частинами мови; 3) **мікрополе «війна як потужна деструктивна сила»**, складники якого акцентують увагу на руйнівних наслідках війни як для окремої особи, так і в цілому для суспільства. Схематично структуру ЛСП «Війна»/“War” можна подати так (рис. 1).

Лексико-семантичні поля можуть перетинатися, їхні межі не є чіткими, що свідчить про тісну взаємодію лексико-семантичних систем у художньому просторі тексту. Конституенти ЛСП пов’язані регулярними та системними відношеннями. Значення кожної лексичної одиниці висвітлюється найповніше лише за умови, що відомі значення інших слів того самого поля, а також з огляду на їх використання в певному контексті.

На актуалізації значення слова в контексті наголошував Ж. Вандрієс: «В усіх випадках значення слова визначається контекстом. Слово ми ставимо в оточення, що виявляє його значення щоразу в конкретний момент. Не що інше, а тільки контекст (усупереч різноманітності значень цього слова) надає йому його «особливого» значення; не що інше, а тільки контекст очищує слово від його колишніх значень, нагромаджених пам’яттю, і створює йому його «актуальне» значення» [5, с. 171].

Тож контекст є потужною силою, що здатна запобігти будь-яким непорозумінням [19, с. 85]. Лише в комбінації з іншими лексичними одиницями слово виражає одне, актуальне в конкретному контексті значення.

Слово й контекст виступають у різного роду кореляціях. Насамперед, контекст слугує **засобом відбору певного значення слова та засобом актуалізації обраного значення**. Як слушно зауважує М. Кочерган, контекст релевантний не лише для переносних значень, оскільки прямі значення багатозначних слів також не можуть актуалізуватися без контексту [9, с. 13–14]. Наведемо кілька прикладів: “*That’s enough, men,*” says Sergeant Clayton, and the cacophony quickly dies down as forty heads turn back towards the front. “*Come up here, Wolf,*” he adds, and my companion hesitates only briefly before stepping forward” [23, p. 24] (**front** = a position or place directly before or ahead); “*The official car with the flags on the front had taken them to a train station, where there were two tracks separated by a wide platform, and on either side a train stood waiting for the passengers to board*” [25, p. 13] (**front** = the side or surface that faces forward); “*She refreshed the flowers by plunging them into the fountain’s basin, which was full-scale, deep and cold, and avoided Robbie by hurrying round*

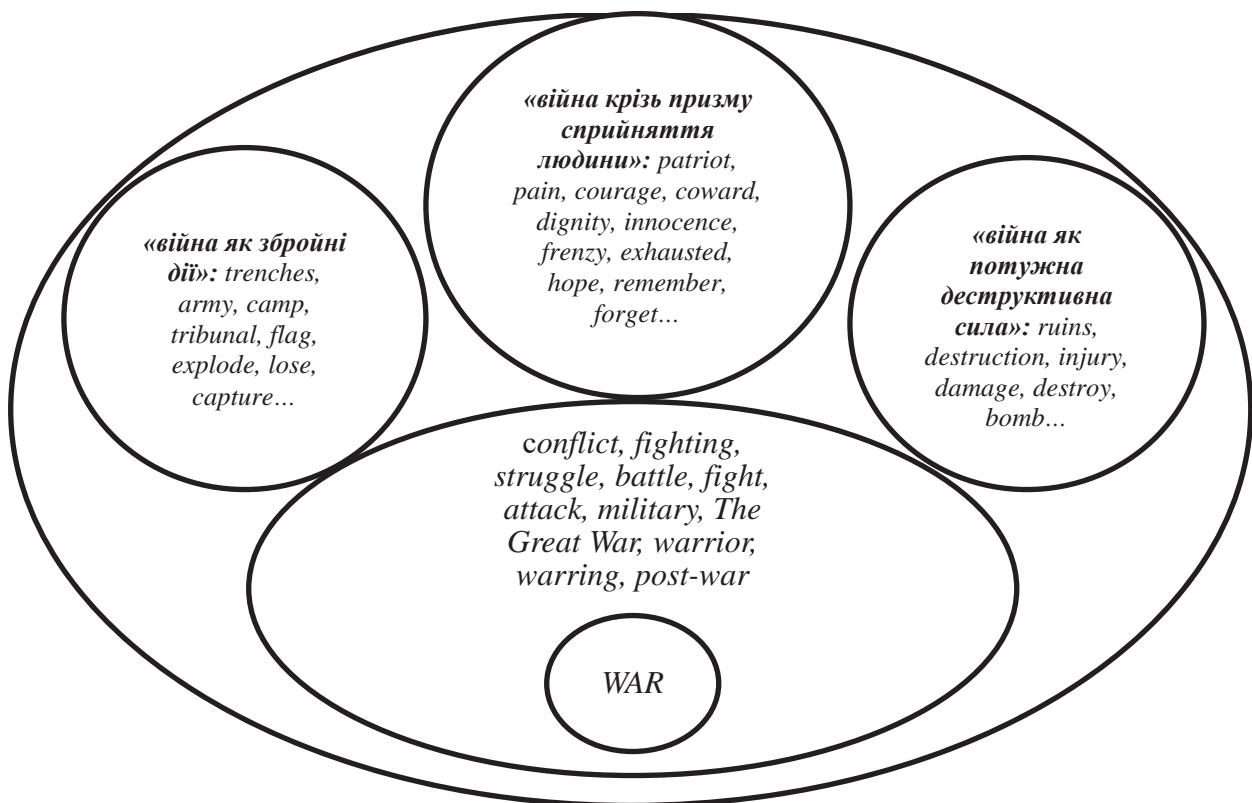

Рис. 1. Структура ЛСП «Війна»/“War”

to *the front of the house* – it was an excuse, she thought, to stay outside another few minutes” [28, p. 14] (**front** = the most important side of a building, where you go in); “And later Yvonne Cressonnet said that she saw them come to old Toupet’s room, and they took the radio away, and he went with them, and now instead of Latin we have an extra geography lesson with Madame Lambert, and no one knows what’s happened to him!” <...> I shrugged. “I don’t suppose anything happened,” I said reasonably. “I mean, they wouldn’t send an old man like that to *the front* just for having a radio.” “No. Course they wouldn’t.” Her reply was too hasty” [26, p. 24] (**front** = the area where fighting happens in a war). Цілком очевидно, що лише в контексті, де одні значення нейтралізуються, а інші актуалізуються, слово реалізує свою семантику. Поза контекстом слово має лише потенційне значення.

Контекст може виконувати **роль модифікації смислу в межах одного значення**, тобто він здатний уточнювати значення слова, розширюючи чи обмежуючи клас денотатів. Наприклад, англійський іменник *fire* охоплює клас денотатів, на позначення якого в українській мові є кілька лексем (вогонь, полум’я; пожежа; запал, натхнення; стрільба, стрілянина). Отже, контекст конкретизує риси десигната, віднімаючи або додаючи до десигната конкретні семантичні відтінки: “She remembered he was a Scout and started talking to him about the joys of the outdoors, pitching a tent in a field, hearing a running stream nearby, collecting *sticks for a fire*, watching the mist rise in the morning as breakfast cooked in the open” [22, p. 160] (**fire** = burning material used to heat a room, cook food etc., or get rid of things you do not want); “The war went on and on. Into that dreadfully cold winter, and then there was the awful raid on the City at the end of the year. Ralph had helped to save St Paul’s from *the fire*. All those lovely Wren churches, Ursula thought. They had been built because of *the last Great Fire*, now they were gone” [22, p. 162] (**fire** = uncontrolled flames, light, and heat that destroy and damage things); “There’s a sound of *artillery fire* up ahead. Hold the line, comes the word from man to man, nineteen or twenty of us in an uneven row as we get closer to the enemy trench” [23, p. 78] (**fire** = shots fired from a gun, especially many guns at the same time). Як бачимо, такі слова, як *sticks*, *save from*, *Great*, *artillery* виступають у контексті діагностичними маркерами. Значення слів, що зазвичай пов’язуються із загальними поняттями, уточ-

нюються в контексті шляхом опори на значення інших лексичних одиниць.

Контекст є також засобом **синкретизму значень полісемантичних слів**, що виникає внаслідок створення таких лексико-семантичних умов, у яких семантичні відмінності між різними значеннями багатозначного слова об’єктивно нейтралізуються. Наприклад, слово *world* у наступному контексті можна розуміти в кількох значеннях: 1) the planet we live on, and all the people, cities, and countries on it; 2) the society that we live in, the way people behave, and the kind of life we have; 3) mankind; the human race; 4) people generally; 5) a complex united whole regarded as resembling the universe: “A great warrior,” explained Hitler, tapping the book’s jacket with his index finger. “A global visionary. And a patron of the arts. The perfect journey: we fight to achieve our goals, we purify the *world* and then we make it beautiful again” [24, p. 91]. Це підтверджує ідею Г. Штерна про випадки, які допускають у певних контекстах наявність кількох варіантів розуміння значення слова [20, с. 190].

Іншим видом кореляції слова й контексту є здатність контексту **формувати оказіональне чи переносне значення слова**. «Оказіоналізми виникають тоді, коли слово потрапляє в невласливе для нього оточення» [9, с. 18]. Отже, слово в контексті здатне набути нового смислового чи емоційного забарвлення. Оказіональні чи переносні значення лексичних одиниць можливі лише в контексті. Розглянемо функціонування переносного значення слів у творах на БТ: “She woke with a start and was relieved to see that at least the baby was still by her side in the *great white snowfield of the bed*. The baby. Ursula” [22, с. 11]; “So easy. It had been so easy. My heart was beating hard, my face flaring so wildly that I was sure someone would notice. The *orange in my basket* felt like a live grenade. I stood up, very casually, and turned toward my mother’s pitch” [26, p. 27]. У цих прикладах прослідковуємо порушення звичних норм сполучуваності. Зближення слів, далеких логічно й семантично одне від одного, іноді навіть стилістично контрастних, надає значенню слова в певному контексті особливого експресивного навантаження.

Контекст може слугувати **засобом десемантизації та гіперсемантизації слова**. Проаналізуємо уривок із твору: “At first Ursula had thought it beautiful, now she was beginning to find its magnificence oppressive. The great icy crags and the rushing waterfalls, the endless *pine trees* – nature and myth fused to form the

Germanic sublimated soul" [22, p. 124]. Слово *tree* в наведеному прикладі не несе суттєвої інформації й може бути опущене без втрати змісту. Це означає, що слово втратило свою інформаційну цінність, тобто десемантизувалося. Як десемантизацію розглядають і надмірне розширення значення слова. У таких випадках дію контексту трактують як «вивітрювання» смислового змісту лексичних одиниць [7, с. 211]. Наведемо приклад протилежного процесу – гіперсемантизації, коли слово в певному контексті виступає в ширшому значенні, ніж зазвичай. "*And as often as he had watched the people, all the different kinds of people in their striped pyjamas, it had never really occurred to him to wonder what it was all about. <...> And were they really so different? All the people in the camp wore the same clothes, those pyjamas and their striped cloth caps too <...> What exactly was the difference? he wondered to himself. And who decided which people wore the striped pyjamas and which people wore the uniforms?*" [25, p. 31]. У контексті твору стає зрозуміло, що йдеться про полонених у концтаборах. Таким чином, оказіональний вираз, використаний автором (*striped pyjamas*), отримує особливе еспресивне навантаження.

Висновки з проведеного дослідження.

Отже, застосування лексико-семантичного поля як методу вивчення лексики художнього тексту та способу систематизації лексичних одиниць має величезне практичне значення, оскільки в тексті лексичні засоби можуть доповнювати, замінювати чи посилювати значущість один одного. Як бачимо, смисл контексту не дорівнює сумі значень лексичних одиниць. Слово в різних контекстах може отримувати найрізноманітніші відтінки значень. Це ще раз доводить унікальність і багатство мовної системи, можливість виразити відносно обмеженою кількістю лексичних одиниць нескінченну кількість багатоаспектної інформації. Лексико-семантична система художнього твору є унікальною та чітко впорядкованою структурою мовних одиниць, які вкупі формують семантичну цілісність ХТ. Лише комплексне дослідження ЛСП і його елементів дає змогу провести глибокий аналіз основних семантичних вузлів і напрямків розгортання лексико-семантичного простору. Метод опису лексики за допомогою лексико-семантичних полів вважаємо актуальним і перспективним у дослідженні лексико-семантичного простору художнього тексту. У подальшому перспективу вбачаємо у використанні методу вивчення лексики за

допомогою лексико-тематичних і лексико-асоціативних полів, які є не менш важливими в структурі художнього текстового простору.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Ахманова О. Словарь лингвистических терминов. М.: Едиториал УРСС, 2004. 576 с.
2. Баудер А. Части речи – структурно-семантические классы в современном русском языке. Таллин: Валгус, 1982. 443 с.
3. Безрукова А. Семантика и функционирование глаголов, выражающих эмоциональное отношение. Семантика и функционирование английского глагола: межвуз. сб. науч. тр. Горький, 1985. С. 11–15.
4. Бондар О., Карпенко Ю., Микитин-Дружинець М. Сучасна українська мова: Фонетика. Фонологія. Орфоенія. Графіка. Орфографія. Лексикологія. Лексикографія. К.: ВЦ «Академія», 2006. 368 с.
5. Вандриес Ж. Язык. М.: Соцэкгиз, 1937. 410 с.
6. Васильев Л. Теория семантических полей. Вопросы языкознания. 1971. № 5. С. 105–112.
7. Вайнрайх У. О семантической структуре языка. М.: 1970, 217 с.
8. Кочерган М. Вступ до мовознавства: підручник, 2-ге видання. К.: ВЦ «Академія», 2006. 368 с.
9. Кочерган М. Слово і контекст (Лексична сполучуваність і значення слова). Львів: Вища школа. Вид. при Львів. ун-ті, 1980. 184 с.
10. Кузнецов А. Поле. Языкознание: Большой энциклопедический словарь / гл. ред. Н. Ярцева. М.: Науч. изд. «Большая Российская энциклопедия», 1998. С. 380–381.
11. Лисиченко Л. Лексико-семантична структура української мови. Х.: ХДПУ, 1997. 131 с.
12. Мельничук А. Понятие системы и структуры языка в свете диалектического материализма. Вопросы языкознания. 1970. № 1. С. 19–32.
13. Попова З., Стернин И. Лексическая система языка. Воронеж: Изд-во ВГУ, 1984. 148 с.
14. Розенталь Д., Теленкова М. Словарь-справочник лингвистических терминов. М.: Просвещение, 1976. 543 с.
15. Семчинський С. Загальне мовознавство. К.: Вища школа, 1988. 328 с.
16. Соссюр Ф. Труды по языкознанию. Прогресс, 1977. 696 с.
17. Уфимцева А. Опыт изучения лексики как системы (на материале английского языка). М.: Издательство Академии наук СССР, 1962. 287 с.
18. Щур Г. Теория поля в лингвистике. М.: Наука, 1974. 256 с.
19. Soloshenko O., Zavhorodniev Y., Latyk M. Modules on English lexicology (for independent work and distant learning). Lviv, 2008. 290 p.
20. Stern G. Meaning and Change of Meaning. Göteborg, 1931.

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ:

21. ABBYY Lingvo 12. Електронний словник.
22. Atkinson K. (2016). Life After Life. Retrieved from Royallib.com.
23. Boyne J. (2011). The Absolutist. Retrieved from Royallib.com.

24. Boyne J. (2015). *The Boy at the Top of the Mountain*. Retrieved from RuLit.me.
25. Boyne J. (2006). *The Boy in the Striped Pyjamas*. Retrieved from Royallib.com.
26. Harris J. (2001). *Five Quarters of the Orange*. Retrieved from Royallib.com.
27. Longman Dictionary of Contemporary English / ed. by D. Summers. Longman, 2005. 1949 p.
28. McEwan I. (2001). *Atonement*. Retrieved from fb2-epub.ru.
29. Mitchell D. (2004). *Cloud Atlas*. Retrieved from Royallib.com.
30. Oxford English Dictionary. Oxford University Press, 2017. URL: <https://en.oxforddictionaries.com/> (дата звернення 01.05.2018).
31. Oxford Paperback Thesaurus / ed. by M. Waite. Oxford: Oxford University Press, 2001. 968 p.

УДК 81'34

АКЦЕНТУАЦІЙНІ ВЛАСТИВОСТІ СУФІКСІВ ТА ЇХНІЙ ВПЛИВ НА ВІЛЬНЕ АКЦЕНТНЕ ВАРІЮВАННЯ СЛІВ В АСПЕКТІ БРИТАНСЬКОЇ Й АМЕРИКАНСЬКОЇ ВИМОВНИХ НОРМ (НА МАТЕРІАЛІ ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛ)

Шароварова С.В., к. філол. н.,
ст. викладач кафедри англійської мови та методики її викладання
*Центральноукраїнський державний педагогічний університет
імені Володимира Винниченка*

У статті представлено типологію суфіксів у лінгвістичній літературі, розроблено класифікацію суфіксів згідно з їхньою здатністю визначати місце наголосу в слові, визначено вплив цих суфіксів на видозміну акцентного оформлення слів, а також встановлено взаємозв'язок між етимологією суфіксальних морфем і їхніми акцентними властивостями в британській і американській вимовних нормах.

Ключові слова: англійські суфікси, акцентуаційні властивості, варіювання акцентної структури слів.

В статье представлена типология суффиксов в лингвистической литературе, разработана классификация суффиксов согласно их способности определять место словесного ударения, определено влияние этих суффиксов на акцентное видоизменение лексических единиц, а также установлена взаимосвязь между этимологией суффиксальных морфем и их акцентными характеристиками в британской и американской произносительных нормах.

Ключевые слова: английские суффиксы, акцентуационные характеристики, варьирование акцентной структуры слова.

Sharovarova S.V. ACCENTUAL PROPERTIES OF SUFFIXES AND THEIR INFLUENCE ON FREE ACCENTUAL VARIATION IN BRITISH AND AMERICAN PRONUNCIATION NORMS (BASED ON LEXICOGRAPHIC SOURCES)

The typology of suffixes on the basis of their capacity to establish word stress is presented in the paper. Correlation between suffixes etymology and their accentual properties in British and American pronunciation norms is depicted.

Key words: English suffixes, accentual characteristics, words accentual structure variation.

Постановка проблеми. Закономірності впливу морфологічної структури слів на їхнє акцентне оформлення [див. E. Fudge, 1984; E. Fudge, 1975; L. Guierre, 1979; R. Kingdon, 1958; I. Poldauf, 1984; S. Schane, 1979; I. Trevian, 2007] полягають у тому, що акцентна структура слів у мовах із вільним словесним наголосом визначається акцентними властивостями морфем. Р. Кінгдон зазначає, що місце головного наголосу, кінетичного (за його термінологією [7, с. 9]), у словах зі складною морфологічною будовою значною мірою контролюється суфіксами [7, с. 57]. Провідним положенням у працях Л. Гвієре є те, що акцентна структура (далі – АС) англій-

ських слів зумовлена кінцевими елементами слів: перевага надається крайнім правим елементам певної лексеми, отже, суфікси преважують над префіксами й визначають місце головного наголосу [цит. за 10, с. 427].

Постановка завдання. Мета статті полягає у визначенні особливостей впливу морфологічної структури слова на видозміну акцентного оформлення слів шляхом систематизації акцентуаційних особливостей англійських суфіксів на міжваріантному рівні в аспекті британської й американської вимовних норм.

Виклад основного матеріалу дослідження. У лінгвістичній літературі відомі різні підходи до типології суфіксів англійської мови.